

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Jany Kubenové a JUDr. Petra Polácha, v právní věci žalobců: **1. F. Ch 2. I. Ch.**, oba zastoupeni Mgr. Jaroslavem Jurášem, advokátem, sídlo advokátní kanceláře Zlín, Lešetín I/674, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu**, oddělení stavebního řádu, se sídlem Zlín, tř. Tomáše Bati 21, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, oddělení stavebního řádu, ze dne 31.8.2010, sp.zn. KUSP 55740/2010 ÚP – Zi, č.j. KUZL 60213/2010, **se zrušuje** pro vady řízení a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům na nákladech řízení 11.790,- Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalobců Mgr. Jaroslava Juráše, advokáta, advokátní kanceláře Zlín, Lešetín I/674.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobcové uvedli, že rozhodnutím žalovaného č.j. KUZL 60213/2010, sp.zn. KUSP 55740/2010 ÚP - Zi ze dne 31.8.2010, bylo zamítnuto odvolání tehdejších účastníků F. a A. Ch., proti rozhodnutí odboru územního plánování a stavebního řádu Městského úřadu Holešov (dále jen „stavební úřad“) ze dne 15.3.2007, č.j. SŘ/19708/2004/Sk, kterým stavební úřad V. a A. N. (osobám zúčastněným na řízení) dodatečně povolil stavbu „přístavba a stavební úpravy rodinného domu č.p. 230 v P., přístavba garáže, jímka na vyvážení, drenáž a kanalizační přípojka“ na pozemku parc. č. 901, 902 a 903 k.ú. Prosinovice, a to ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Napadené rozhodnutí bylo vydáno žalovaným poté, kdy již jednou bylo v této věci jeho rozhodnutí, jakožto rozhodnutí odvolacího orgánu, zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 23.10.2009, č.j. 30Ca 237/2007-36 (dále jen „rozsudek KS“). Proti shora uvedenému rozhodnutí žalobce podává žalobu do všech jeho výroků. K odůvodnění aktivní legitimace žalobců tito uvedli, že žalobci nabyli předmětné nemovitosti od původních účastníků řízení F. a A. Ch., a to ke dni 16.12.2009, proto i v novém odvolacím řízení již bylo jako s účastníky jednáno s žalobci, a proto žalobci nyní podávají tuto žalobu (výpis z katastru nemovitostí prokazující vlastnictví předmětných nemovitostí je součástí správního spisu).

Žalobcové se nemohou ztotožnit s napadeným rozhodnutím, poněvadž rozhodnutí je *nesprávné* a také *nezákonné*. Žalovaný totiž nerespektoval výše uvedený rozsudek KS, kterým bylo zrušeno jeho předchozí rozhodnutí, a nenapravit tak závažná procesní pochybení, která byla spatřena v jeho postupu, a dále žalovaný rozhodl v rozporu se zákonem.

Rozsudek krajského soudu zrušil původní rozhodnutí odvolacího správního orgánu v podstatě z důvodů závažných procesních vad, tj. rozhodnutí nebylo vůbec přezkoumatelné. Přičemž meritem věci se tím pádem ani nezabýval. Vytčené vady ovšem nebyly napraveny. Předně bylo vytýkáno, že se žalovaný vůbec nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce a stroze odkázal na odůvodnění stavebního úřadu. Toto pochybení napraveno nebylo. Způsob, jakým byla napadeným rozhodnutím odůvodněna námitka pod číslem 3), je totiž opět nepřijatelný. K námitce žalobců, aby byla provedena v garáži zeď přiléhající k domu č.p. 229 zdivem o tloušťce 45 cm, se žalovaný totiž opět omezil pouze na konstatování, že souhlasí s názorem stavebního úřadu, přičemž dále konstatoval, že stavba je v souladu s platnými předpisy a ustanovením § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, to znamená, že je dle žalovaného v souladu s veřejnými zájmy. Takové odůvodnění se svou podstatou neliší od toho, které bylo použito v předchozím zrušeném rozhodnutí žalovaného. Není totiž přezkoumatelné a nenaplnuje tak požadavky správního řádu – suché konstatování, že stavba je v souladu s veřejnými zájmy, aniž by bylo odůvodněno, jak k tomu žalovaný dospěl, co je v tomto případě oním veřejným zájmem, nelze považovat za dostatečné. To znamená, že minimálně s touto námitkou se žalovaný nedostatečně vypořádal. Pokud má žalovaný posoudit, zda je stavba v souladu s veřejným zájmem v případě žalobců, musí zkoumat, jaký bude mít stavba vliv na okolí i na sousední objekty. Tím se ovšem žalovaný vůbec nezabýval, přičemž pouze stroze konstatuje, že hodnotil záležitost z hlediska veřejného zájmu, aniž by ovšem blíže specifikoval, jakými hledisky se řídil. „Veřejný zájem“ je neurčitým právním pojmem, který je nutno interpretovat vzhledem ke konkrétní situaci, tj. případ od případu. To znamená, že je třeba, aby správní orgán při interpretaci neurčitého právního pojmu subsumoval tento pojem pod daný skutkový stav a následně z toho vyvodil určitý závěr.

Z odůvodnění žalovaného ovšem nelze dovozovat, že by se tímto zabýval dostatečně individuálním přístupem, poněvadž odůvodnění, které použil, je paušální, nekonkrétní a nepřezkoumatelné.

Z hlediska přezkoumatelnosti rozhodnutí tedy žalovaný nesplnil opět zákonné požadavky, jež plynou minimálně ze správního řádu a je tedy nutno konstatovat, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

Co se týče první námitky, tedy zachování trasy původní drenáže vedené od hranice pozemku mezi domy č.p. 229 a 230 tak, jak byla v minulosti vybudována, tak s novým odůvodněním žalovaného opět nelze souhlasit.

Žalovaný konstatuje, že k zaslepení původní drenáže *zřejmě* došlo dřívější činností žalobců a dále, že vybudování drenáže dle projektové dokumentace předložené osobami uvedenými jako osoby zúčastněné na řízení (V. a A. N.) zvýší ochranu objektu žalobců. Zde je nutno připomenout, že žalobce navrhoval vypracování *nového znaleckého posudku*, aby byly vyjasněny tyto stavebně technické otázky. Žalovaný ovšem tímto způsobem dokazování nedoplnil, místo toho konstatuje, že k zaslepení původní drenáže *zřejmě* došlo činností žalobců. Takové skutkové zjištění nelze považovat za dostatečně podložené, vůbec není patrné, jak k němu žalovaný dospěl.

Navíc se žalovaný absolutně nevypořádal s nedostatky, které mu byly vytýkány rozsudkem krajského soudu, ohledně této námitky. Žalovaný konstatuje, že posudek Ing. Ž. a projektová dokumentace ve vzájemném rozporu nejsou, což je ovšem nepravdivé. Samotný rozsudek KS konstatuje, že jsou v přímém rozporu. Tyto rozpory odstraněny nebyly. *Navíc v posudku je konstatováno, že je nutno obnovit funkci kontrolní kalové jímky – tímto se ovšem žalovaný nezabývá vůbec, to znamená, že ani nedoplnil dokazování ohledně této otázky, ani se tímto nezabýval v odůvodnění svého rozhodnutí, a to i přesto, že rozsudek KS jednoznačně konstatuje a připomíná, že ustanovení § 47 odst. 3 správního řádu konstatuje, že pokud má správní orgán dvě protichůdná stanoviska, tak je povinen odstranit přezkoumatelným způsobem rozpory mezi nimi. Toto ovšem žalovaný neučinil.*

Žalovaný tedy ve spojitosti s první námitkou žalobců opět nesplnil své zákonné povinnosti a vydal nezákonné rozhodnutí.

Ohledně třetí námitky, tj. že žalobce požadoval provést v garáži zeď přiléhající k domu č.p. 229 zdivem o tloušťce 45 cm, je nutno dospět ohledně přezkoumatelnosti odůvodnění vypořádání se s touto námitkou odkázat na předchozí body žaloby. Z věcné stránky je však také nutno dospět k tomu, že rozhodnutí žalovaného nemá oporu v zákoně. Rozsudek krajského soudu se touto námitkou již nezabýval, a to z důvodu toho, že rozhodnutí nebylo přezkoumatelné jako celek, proto se již dále věcnou otázkou věci nezabýval, to ovšem neznamená, že námitka nebyla důvodná a že se s ní žalovaný vypořádal dostatečně. Lze proto opět konstatovat, že stěny nevyhovují z hlediska zvukové izolace, nesplňují požadavky stavební akustiky na vzduchovou neprůzvučnost mezi místnostmi v budovách danou normovými hodnotami. Žalobci především poukazují na skutečnost, že s garáží přímo sousedí

jejich obytná místnost, a to konkrétně kuchyň. Žalobcové tuto námitku předkládali stavebnímu úřadu opakovaně a z uvedeného důvodu byl v předchozím řízení o odstranění stavby zpracován laboratorní protokol měření hluku v komunálním prostředí č. HK 12/2005 ze dne 26.5.2005 k č.j. ZÚ KM/64/2005-2110, který vydal Zdravotní ústav se sídlem ve Zlíně, pracoviště Kroměříž, kde je uveden závěr, že nejvyšší hladina hluku je prokazatelně dodržena. Žalobci se závěry tohoto protokolu měření hluku nesouhlasí a poukazují na to, že měření v místnosti garáže nebylo prováděno za provozu běžných činností. Jde sice o místnost, která je účelově určena jako garáž, avšak žalobci poukazují na skutečnost, že stávající nikoliv budoucí stav je takový, že stavebník V. N. jakožto autoklempíř v této místnosti příležitostně provozuje činnost autoklempířství. Místnost není sice určena k užívání jako provozovna, avšak skutečný stav je takový, že činnosti provádějící stavebníkem v garáži hladinou hluku odpovídají provozu provozovny.

Ze stavebního zákona, konkrétně jeho ustanovení § 59 vyplývá účastenství sousedů ve stavebním řízení (tím pádem i v řízení o dodatečném povolení stavby). Smyslem účastenství je to, aby účastníci řízení měli efektivní možnost bránit svá práva. To znamená, že pokud je stavbou do jejich práv neoprávněně zasahováno, nelze dodatečně stavební povolení vydat. Zde je patrné, že je do práv žalobců nepřiměřeným způsobem zasahováno, což jsou žalobci schopni prokázat jednak ohledáním na místě a svědeckými výpověďmi. **Žalovaný se výše uvedenou námitkou nezabýval, nedoplnil dokazování a stroze konstatoval, že stavba je v souladu s veřejnými zájmy, aniž by se zabýval oprávněnými zájmy, tedy ochranou vlastnického práva žalobců.**

Žalobci se nemůžou spokojit ani s vyřízením čtvrté námítky, tedy požadavkem, aby *komínové tělese bylo provedeno mimo styk se zdivem domu žalobců. Postavený komín totiž škodí, na což byl stavební úřad upozorňován již 13.8.2006 a na místě samém mu byla potvrzena. Díky komínu totiž dochází ke znehodnocení stropu žalobců.*

Žalovaný k této námitce opět konstatoval, že navržená stavba je v souladu s veřejnými zájmy a že požadavek odstranění komínového tělesa nemá oporu v zákoně a s případnou náhradou škody je žalovaný odkázal na občanskoprávní řízení. Zde je nutno upozornit, že takové jednání žalovaného neoprávněně chrání bezprávní jednání V. a A. N. Pokud je naprosto patrné, že komínové těleso, které je prováděno na základě dodatečného stavebního povolení, je vadné, nelze odkazovat na občanskoprávní řízení. Je nutno si uvědomit, že Navrátilovi jednali protiprávně, pokud prováděli stavbu bez stavebního povolení. Pokud by taková stavba byla dodatečně povolena, i když je naprosto patrné, že jejím prováděním je již působena škoda žalobců, nelze jim takovou stavbu povolit, protože by se tím osoby zúčastněné na řízení dostaly do výhody, která nastává díky jejich protiprávnímu chování. Takové nahlížení je v demokratickém právním státě nepřipustné. I konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu potvrzuje, že stavebníci dodatečně povolené stavby nemůžou být nijak zvýhodněni oproti stavebníkům, jež žádají o „klasické“ stavební povolení, tj. nemůžou být nijak zvýhodněni ze svého protiprávního jednání.

Zde také žalobcové považují za důležité upozornit na skutečnost, že původní prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném stavebním povolení konstatuje, že bylo zjištěno, že „...rozestavěná stavba svým technickým řešením, způsobem užívání nemůže ohrozit ani omezit práva k dalším sousedním pozemkům a stavbám na nich...“. S tímto

zjištěním nelze v žádném případě souhlasit, což je patrné již z výše uvedeného. Žalovaný se navíc s tímto (tedy tím, zda nedochází stavbou k nepřiměřenému zásahu do práv sousedů) ve svém rozhodnutí vůbec nezabýval, i když je patrné, že dodatečně povolená stavba značně omezuje a ohrožuje oprávněné zájmy a práva žalobců. **K prokázání těchto tvrzení žalobci navrhuji provést důkazy jednak výslechy účastníků, ohledání na místě a případně také znaleckým posudkem, který by zhodnotil vliv dodatečně povolené stavby na sousední pozemky a budovy.** Žalovaný tedy absolutně nerespektoval práva žalobců, jakožto účastníků tohoto správního řízení, jež vyplývají jednak ze stavebního zákona, ale taktéž ze správního řádu.

Pokud by měli shrnout žalobní body, tak je třeba v první řadě upozornit na to, že **napadené rozhodnutí žalovaného opět trpí závažnými procesními pochybeními, jež působí nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí.**

Dále je třeba konstatovat, že co se týče první námitky, *žalovaný se opět nevypořádal s protichůdnými znaleckým posudkem Ing. Ž., např. se vůbec nezabýval nutností kontrolní kalové jímky, což už bylo žalovanému vytknuto rozsudkem KS.* Měl tedy dvě protichůdná stanoviska, se kterými se nelze vypořádat tak, že žalovaný konstatuje, že „...projektová dokumentace a posudek Ing. Ž. v zásadě ve vzájemném rozporu nejsou...“. Žalobci tedy trvají na zachování původní trasy drenáže dle posudku.

Třetí námitka *se týká provedení zdiva u garáže, kde odůvodnění žalovaného nelze akceptovat, a to opět z důvodu nepřezkoumatelnosti, malé konkretizace a přílišné všeobecnosti.* U této námitky opět dochází k tomu, že jsou stavebníci svým protiprávním chováním neoprávněně zvýhodňováni, což je nepřipustné.

U čtvrté námitky žalobci poukazují na nezpochybnitelnost faktu, že *provedením komínu tak, jak tomu je v současné době, je způsobena škoda na jejich majetku.* Žalobci jsou si vědomi toho, že případnou náhradu škody musí uplatnit občanskoprávní cestou, nicméně *nelze povolit stavbu, která tyto škody páchá. Taková stavba nemá oporu ve stavebně technických předpisech, ani ve stavebním zákoně.*

Na základě shora uvedeného žalobcové navrhovali, aby krajský soud rozsudkem zrušil rozhodnutí žalovaného vydané dne 31.8.2010 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření žalovaný uvedl, že se ve vydaném novém rozhodnutí zabýval všemi odvolacími námitkami a své úvahy v odůvodnění rozhodnutí podrobně popsal.

Správní orgán uvedl, že odvolací námitky č. 2 a 3 jsou námitkami, vyplývajících z obavy odvolatelů z nadměrné hlučnosti projednávané stavby a jejího provozu. Proto se domáhají provedení dilatace mezi oběma sousedními stavbami a vyzdění zdi o tloušťce 45 cm. Obě námitky je nutno vnímat ve vzájemném kontextu. K těmto námitkám správní orgán uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí toto:

- *k námitce č. 2 (požadujeme provedení úplné dilatace mezi přístavbou garáže a naším objektem č.p. 229, tj. oddělit styk základových a podlahových konstrukcí, obvodového zdiva a střechy a spáru vyplnit pružným materiálem v min. tloušťce 3 cm, jenž nebude přenášet hluk, ale bude napomáhat jeho utlumení) uvedl:* „Touto námitkou se zabýval stavební úřad ve svém rozhodnutí (bod 2 a 3 na str. 6 a 7 rozhodnutí). K dilataci přístavby garáže a domu č.p. 229 uvedl, že stavebníci předložili projektovou dokumentaci zpracovanou oprávněnou osobou v souladu s příslušnými platnými předpisy, která řeší také přístavbu garáže a dle předložené projektové dokumentace je (z důvodu mírného zalomení hranice pozemku a z důvodu pravoúhlé návaznosti přístavby garáže na stávající rodinný dům č.p. 230 v P.) tloušťka dilatační spáry mezi stávajícím objektem č.p. 229 v P. a přístavbou garáže proměnná, a to v rozmezí 0 – 150 mm. Dilatační spára je dle projektové dokumentace průběžná až po spodní úroveň základu přístavby garáže. Střecha přístavby je přetažena přes tuto dilatační spáru a klempířsky ukončena tak, aby nedocházelo k zatékání do dilatační spáry. K požadavku, aby vzniklá spára mezi objektem rodinného domu č.p. 229 v P. a přístavbou garáže byla vyplněna pružným materiálem, který nebude přenášet hluk, stavební úřad uvedl, že respektoval technické řešení popsané v projektové dokumentaci stavby vypracované oprávněnou osobou a současně se opíral o důkaz předložený stavebníkem, a to laboratorní protokol měření hluku v komunálním prostředí č. HK 12/2005 ze dne 26.5.2005 k č.j. ZÚ KM/64/2005-2110 a komentář k měření hluku ve vnějším (komunálním) prostředí ze dne 27.5.2005 pod č.j. ZÚ KM/64/2005-2110, které vydal Zdravotní ústav se sídlem ve Zlíně, pracoviště Kroměříž, kde je uveden závěr, že nejvyšší přípustná hladina hluku je prokazatelně dodržena, z čehož plyne, že při užívání stavby k navrženému účelu budou stanovené hlukové limity dodrženy. K tomu odvolací správní orgán uvedl, že tato úvaha stavebního úřadu je správnou. Otázkou dilatace se podrobně zabýval a zjistil, že projektová dokumentace s dilatační spárou počítá. Navíc je nutno zdůraznit, že za správnost technického řešení stavby (tedy včetně řešení dilatace) plně odpovídá zpracovatel projektové dokumentace. Laboratorní protokol měření hluku v komunálním prostředí č. HK 12/2005 ze dne 26.5.2005 pak správnost navrženého řešení potvrdil“.
- *k námitce č. 3 (provést v garáži zeď přiléhající k domu č.p. 229 zdivem o tl. 45 cm) uvedl:* „Touto námitkou se zabýval stavební úřad ve svém rozhodnutí (bod 2 a 3 na str. 6 a 7 rozhodnutí). Uvedl, že k části připomínky, která zahrnuje požadavky, aby zeď garáže vedená podél rodinného domu č.p. 229 v P. byla o min. tloušťce 45 cm a byla provedena alespoň z plných cihel (nikoliv z tvárnic či jiných příčkových) stavební úřad nepřihlížel, respektoval technické řešení popsané v projektové dokumentaci stavby vypracované oprávněnou osobou. Odvolací orgán se s názorem stavebního úřadu plně ztotožnil a dále uvádí, že s touto námitkou a námitkou uvedenou v předcházejícím bodě se stavební úřad i odvolací správní orgán zabýval z toho pohledu, zda řešení navržené stavebníkem je v souladu s platnými předpisy či nikoliv. Dodatečně povolovanou stavbou je nutno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona posuzovat z toho pohledu, zda její dodatečné povolení je či není v rozporu s veřejnými zájmy. Stavební úřad a následně i odvolací správní orgán zjistil, že řešení předmětné dilatace i zdiva garáže přilehlého k sousední stavbě rodinného domu č.p. 229 je v souladu s platnými předpisy. Jinými slovy stavebník prokázal, že stavba je v souladu s veřejnými zájmy. Proto nebylo možno tyto námitky akceptovat“.

Právní pojem „veřejný zájem“ použitý jak v rozhodnutí stavebního úřadu, tak i správního orgánu, je nezbytné vnímat ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, dle

kterého je řízení o stavbě vedeno. Podle tohoto ustanovení stavební úřad nařídí odstranění stavby provedené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním. Odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejnými zájmy, zejména s územně plánovací dokumentací, záměry a cíli územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavbu a zájmy chráněnými zvláštními předpisy, a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží doklady a poklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení. Jak vyplývá z výše uvedeného, veřejným zájmem se pro účel vydání dodatečného povolení stavby rozumí zejména územně plánovací dokumentace, záměry a cíle územního plánování, obecné technické požadavky na výstavbu, technické požadavky na stavby a zájmy chráněné zvláštními předpisy. Nutno též zdůraznit, že jako důkaz o správnosti navrženého řešení zvukové neprůzvučnosti byl do řízení stavebníkem předložen laboratorní protokol měření hluku, který jednoznačně potvrdil, že stavba z hlediska hlučnosti (tedy z hlediska tloušťky dělicí zdi a její dilatace) odpovídá platným normovým hodnotám. Tímto podkladem pro rozhodnutí se zabýval jak stavební úřad, tak i správní orgán.

Žalobce uvedl, že lze opět konstatovat, že stěny nevyhovují z hlediska zvukové izolace, nesplňují požadavky stavební akustiky na vzduchovou neprůzvučnost mezi místnostmi v budovách danou normovými hodnotami. Žalobci především poukazují na skutečnost, že s garáží přímo sousedí jejich obytné místnosti, a to konkrétně kuchyň. Správní orgán se domnívá, že tvrzení o tom, že stěny nevyhovují z hlediska zvukové izolace a nesplňují požadavky stavební akustiky na vzduchovou neprůzvučnost mezi místnostmi v budovách danou normovými hodnotami, je otázkou věcného (technického) posouzení předmětu řízení (stavby). Touto věcí se stavební úřad i správní orgán zabýval. Žalobce soudu nepředložil žádný důkaz, kterým by toto své tvrzení prokázal. Nesouhlas žalobců s výsledky laboratorního měření hluku v komunálním prostředí bylo nutno uplatnit před vydáním rozhodnutí stavebního úřadu, případně v odvolání proti tomuto rozhodnutí. Tuto námitku však žalobci neuplatnili a proto se jí správní orgán nemohl zabývat. Námitka týkající se současného užívání stavby (její části garáže k podnikatelským účelům) není předmětem tohoto řízení o odstranění stavby vedeném dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Proto se jí správní orgán nezabýval.

Žalobce dále v žalobě uvedl: „Ze stavebního zákona, konkrétně jeho ustanovení § 59 vyplývá účastenství sousedů ve stavebním řízení (tím pádem i v řízení o dodatečném povolení stavby). Smyslem účastenství je to, aby účastníci řízení měli efektivní možnost bránit svá práva. To znamená, že pokud je stavbou do jejich práv neoprávněně zasahováno, nelze dodatečné stavební povolení vydat. Zde je patrné, že je do práv žalobců nepřiměřeným způsobem zasahováno, což jsou žalobci schopni prokázat jednak ohledáním na místě a svědeckými výpověďmi“. K tomu správní orgán uvádí, že okruh účastníků řízení předmětného řízení o odstranění stavby je upraven nikoliv ust. § 59, nýbrž ust. § 97 stavebního zákona. S názorem žalobce, že smyslem účastenství je to, aby účastníci řízení měli efektivní možnost bránit svá práva, správní orgán beze zbytku souhlasí. Správní orgán namítaný „nepřiměřený způsob zásahu do práv žalobců“ z hlediska projednávané otázky (dodatečného povolení stavby) nezjistil.

S odvolací námitkou č. 1 se správní orgán vypořádal tak, že v první části své úvahy uvedl tutéž úvahu, jako ve svém původním rozhodnutí, kterou soud shledal jako strohou a

nedostačující, nikoliv však nesprávnou: „Touto námitkou se zabýval stavební úřad ve svém rozhodnutí (podmínka č. 10 výroku rozhodnutí a bod 1. na str. 6 rozhodnutí), když stanovil, že v přístavbě garáže v místě průchodu stávající drenáže vedoucí ze sousedního rodinného domu č.p. 229 v P. dále na pozemek parcela číslo 902 v k.ú. Prusinovice bude rozebrána podlaha, bude provedeno ukončení této drenáže zaslepením a zatěsněním otvoru do sousedního objektu tak, aby nedocházelo ke zpětnému zatékání dešťových vod drenážním systémem do rodinného domu č.p. 229 v P. Provedení těchto prací bude včas oznámeno stavebnímu úřadu, před záhozem výkopu a provedením opravy podlahových konstrukcí bude na místě samém provedena kontrola utěsnění otvoru a průchodnosti drenážního systému, ke které budou přizváni i vlastníci sousedního objektu. Odvolací orgán se s názorem stavebního úřadu plně ztotožňuje“. Tuto svou úvahu pak správní orgán dále podrobně rozvedl:

„K tomu dále uvádí: na základě zjištění stavebního úřadu na místě samém a především na základě vyjádření Zemědělské vodohospodářské správy, oblasti povodí Moravy a Dyje - pracoviště Kroměříž, ze dne 23.3.2005 bylo prokázáno, že v dané lokalitě se nenachází žádný drenážní systém evidovaný ZVHS OPM. Drenážní potrubí v místě projednávané stavby je tedy lokálním zařízením, vybudovaným zřejmě vlastníky předmětných nemovitostí v minulosti k ochraně nemovitostí před podpovrchovou vodou z přilehlého svahu. Drenážní potrubí je umístěno na pozemku stavebníků a ve své nejvyšší části začínalo volným vývodem (již před zahájením projednávané stavby) ve zdi sníženého prostoru kotelny domu č.p. 229 (ve vlastnictví odvolatelů), odkud bylo vedeno po pozemku stavebníků směrem k veřejnému pozemku p.č. 901. Z projektové dokumentace předložené k dodatečnému povolení stavby (zpracované v lednu 2007) vyplývá, že stávající průběh drenážního potrubí zůstane zachován, což je v souladu se závěrem odborného posudku Ing. R. Ž. (zpracovaného v červnu 2004) a v dolní části bude toto potrubí zaústěno do nově vybudované kanalizační přípojky. Tímto řešením bude zajištěno, že funkce stávajícího potrubí bude zajištěna a navíc bude doplněna o nově provedené drenážní potrubí DN 100, jak je uvedeno v projektové dokumentaci. Zaslepení původní drenáže v místě jeho přerušení (k přerušení celého systému zřejmě došlo v minulosti právě stavební činností vlastníků domu č.p. 229 zapuštěním prostoru jejich kotelny pod úroveň podlahy hospodářského objektu domu č.p. 229), jež je místem nejvyšším, pak logicky povede k tomu, že bude zabráněno průsaku vody do sousední kotelny, při případném zahlcení drenáže. Nutno zdůraznit, že stavebníkem navržené řešení původní drenáže a závěry odborného posudku Ing. Ž. (přesto, že toto posouzení bylo vypracováno v červnu 2004, zatímco projektová dokumentace předmětné stavby v lednu 2007, přesto, že zpracovatel posudku fyzicky nebyl na místě stavby a z posudku není zřejmá ani jeho odborná způsobilost) v zásadě ve vzájemném rozporu nejsou. Zaslepení drenáže v místě garáže je pak nutno chápat jako doplňující řešení, které zvýší ochranu domu 229 před případným průnikem vody do kotelny domu 229, kde drenáž po jejím přerušení (vybudováním snížené kotelny ve dvorní části domu č.p. 229) v podstatě začíná, neboť se jedná o její nejvyšší bod“. Z uvedeného vyplývá, že správní orgán se touto odvolací námitkou podrobně zabýval nejen z hlediska formálního, ale též z hlediska stavebně technické (věcné) správnosti. Žalobce opakovaně napadá konstatování žalovaného, že k zaslepení původní drenáže zřejmě došlo dřívější činností žalobců a navíc zcela účelově toto konstatování dává do souvislosti s nedoplněním dokazování („Žalovaný ovšem tímto způsobem dokazování nedoplnil, místo toho konstatuje...“). Předmětné konstatování žalovaného, uvedené v textu odůvodnění v závorkách, je nutno v kontextu celého obsahu odůvodnění této námítky považovat toliko za informativní, dokreslující celou situaci okolo předmětného drenážního systému. Lze jednoznačně, bez jakéhokoliv prokazování, dovodit, že drenáž byla „přerušena“ ve zdi snížené části kotelny domu č.p. 229 právě vybudováním této kotelny (snížením podlahy ve dvorní hospodářská částí domu č.p. 229) vlastníkem domu 229, jak je popsáno v posudku Ing. Ž. v části 2. - „Popis výchozí situace“ v odst. 2, předloženého do řízení vlastníky domu 229. Přesto je však

nutno zdůraznit, že tato okolnost neměla na posouzení odvolací námitky, týkající se zachování drenáže na pozemku stavebníka, žádný vliv. Správní orgán vycházel z dokumentace do řízení o odstranění stavby stavebníkem předložené, z textu posudku Ing. Ž. a dalších podkladů ve spisu obsažených. Při podrobném technickém prozkoumání dokumentace a odborného posudku Ing. R. Ž. z června 2004 správní orgán zásadní rozpor nezjistil (podrobně popsáno v odůvodnění), následně zhodnotil celé technické řešení a zjistil, že podpovrchové vody na pozemku stavby budou likvidovány zcela odpovídajícím a dostačujícím způsobem a po realizaci všech navržených stavebně technických opatření (vybudování nové drenáže nad stavbou, zaslepení stávající drenáže v jejím nejvyšším bodě u jejího vyústění k žalobcům a zaústění stávající drenáže do veřejné kanalizace) nemůže žalobcům z existence stávající drenáže na pozemku stavebníků vznikat žádná škoda. Dlužno podotknout, že podmínkou pro dokončení stavby je existence pravomocného dodatečného povolání stavby.

Žalobce uvádí, že „... v posudku je konstatováno, že je nutno obnovit funkci kontrolní kalové jímky – tímto se ovšem žalovaný nezabýval vůbec...“. K tomu žalovaný uvádí, že v posudku z června 2004 Ing. Ž. existenci jímky, případně její stav prohlídkou nezjistil (vycházel jen ze sdělení pana Ch.) a doporučil pouze zachování funkce stávající drenáže jako celku (viz, část „Popis výchozí situace“). Stavebníkem navržené řešení, kterým se správní orgán zabýval, s kontrolní kalovou jímkou nepočítá. Toto řešení bylo stavebním úřadem i správním orgánem shledáno jako dostatečné a technicky správné, jak oba orgány popsaly. Z uvedeného tedy vyplývá, že výše citovaná tvrzení žalobce se nezakládají na pravdě a žalovaný se zabýval všemi věcmi, kterými se zabývat měl.

K námitce č. 4 (*„komínové těleso provést mimo styk se zdivem našeho domu č.p. 229, postavený komín nám škodí, na tuto skutečnost jsme stavební úřad upozornili také 13. 8. 2006 a na místě samém jím byla potvrzena, v rozhodnutí se o komíně přesto stavební úřad vůbec nezmiňuje, požadujeme proto nařídit panu Navrátilovi komín odstranit a následně opravit znehodnocený strop v naší místnosti a zamezit užívání celé nepovolené, neodborně postavené a nezkolaudované stavby“*). Správní orgán se vypořádal s touto námitkou v odůvodnění svého rozhodnutí a k ní uvedl: „Stavební úřad posoudil stavebníky navržené technické řešení stavby včetně komínového tělesa, a jelikož dospěl k názoru, že navržená stavba je v souladu s veřejnými zájmy, stavbu dodatečně povolil. Požadavek nařízení odstranění komínového tělesa nemá proto oporu v zákoně, stejně jako požadavek nařídit opravu stropu jinému, než vlastníkovu stavby. Náhradu případné škody způsobené na sousední nemovitosti je možno uplatňovat cestou občanskoprávní, nikoliv v rámci stavebně správního řízení. Tato věc byla odvolacím správním orgánem konstatována již v rozhodnutí o odvolání ve stejné věci ze dne 28.3.2006 (str. 5 a 6) a stavebnímu úřadu bylo odvolacím orgánem uloženo tuto věc sledovat a v případě zjištění vyvodit sankce dle zákona.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem navrhuje žalovaný žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Zjištěný skutkový stav

Ze správního spisu bylo zjištěno, že 15.3.2007 pod č.j. SŘ/19708/2004/Sk vydal Městský úřad Holešov, odbor územního plánování a stavebního řádu, rozhodnutí o

dodatečném povolení rozestavěné stavby V. a A. N., bytem P., K H. č.p. 230, kdy dodatečně povolil rozestavěnou stavbu a to **Přístavba a stavební úpravy rodinného domu č.p. 230 v P., přístavba garáže, jímka na vyvážení, drenáž a kanalizační přípojka**. V té době účastníky stavebního řízení byli mimo jiné majitelé sousední nemovitosti č. p. 229 F. Ch. a A. Ch.

Proti tomuto rozhodnutí F. Ch. a A. Ch. podali odvolání, v němž uvedli, že s rozhodnutím nesouhlasí, protože opět nebyly splněny jejich základní požadavky na provedení této sousední stavby a to zejména:

1. zachovat trasu, provedení a funkci původní drenáže, vedené od hranice pozemku mezi domy č.p. 229 a 230 tak, jak byla v minulosti vybudována. Jelikož došlo k jejímu poškození v souvislosti s nepovolenou výstavbou sousedů, trvají na její opravě a uvedení do původní funkce. Jejich nezbytnost jmenovaným nevyvrátila ani vyjádření ZVHS OPM ze dne 23.3.2005., které se opírá o podklady z roku 1927 (drenážování v lokalitě Díly). Nesouhlasí s dodatkem k technické zprávě dokumentace z 03/2004, podle níž by bylo možno dovodit, že projektant navrhuje zaslepení obou konců drenáže, a to jak u jejich kotelny, tak i u původní kontrolní jímky nad drenáží. Trvají na původní kontrolní jímce, přes níž by bylo možno splaveniny čistit.

2. dále požadují, aby byla provedená úplná dilatace mezi celou konstrukcí přístavby garáže a jejich objektem č.p.229, tj. oddělit styk základových konstrukcí, podlahových konstrukcí, vlastního obvodového zdiva a střechy přístavby jmenovaných a vzniklou spáru vyplnit pružným materiálem, jenž nebude přenášet hluk přes konstrukce k nim, ale bude napomáhat jeho utlumení. Tloušťku dilatační spáry požadují minimálně 3 cm.

3. dále není splněn jejich požadavek na provedení přístavné zdi garáže jejich domu v tloušťce 45 cm, projekt obsahuje příčku pouze v tloušťce 15 cm, kterážto sama o sobě není schopna utlumit zvuk při provozování jiné činnosti než je garážování vozidel, k níž již docházelo v současném období i minulých letech.

4. komínové těleso požadují provést mimo styk se zdivem s jejich domem č.p. 229. Neodborně postavený komín jim škodí."

Rozhodnutím ze dne 25.6.2007 Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, oddělení stavebního řádu pod č.j. KUZL 44717/2007 ÚP-Zi, sp.zn. KUSP 3550/2006 ÚP odvolání F. a A. Ch. zamítl a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdil.

V odůvodnění rozhodnutí pak bylo uvedeno, k jednotlivým námitkám vlastníků domu č.p. 229 následující:

Stavební úřad posoudil stavebníky navržené technické řešení stavby, včetně komínového tělesa, a jelikož dospěl k názoru, že navržená stavba je v souladu s veřejnými zájmy, stavbu dodatečně povolil. Požadavek nařízení odstranění komínového tělesa proto nemá oporu v zákoně, stejně jako požadavek nařídit opravu (stropu) jinému než vlastníkově stavby. Náhradu případné škody způsobené na sousední nemovitosti je možno uplatňovat cestou občanskoprávní, nikoliv v rámci stavebněsprávního řízení. Užívání nepovolené a nezakladované stavby není předmětem tohoto řízení o odstranění stavby vedeného dle ust. §88 odst. 1 písm. b) stavebního řízení.

Jak bylo zjištěno, proti tomuto rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje byla podána žaloba A. Ch. a F. Ch., neboť s uvedeným rozhodnutím žalovaného nesouhlasili. Poukazovali na to, že jsou přesvědčení, že stavebníci V. N. a A. N. provedením přístavby a úprav domu č.p. 230, které fakticky představují přístavbu domu č.p. 230, zasáhli do zájmu chráněnému právem, když zasáhli do práv žalobců na nedotknutelnost osoby a jejich soukromý. Zde poukazovali, že ani jedné z jejich odvolacích námitek nebylo vyhověno, rozhodnutí vydané žalovaným považovali za nesprávné a nezákonné, vytýkali zejména nesoulad s obecnými technickými požadavky. Navíc žalovaný ve svém rozhodnutí vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, návrh stavebníků nepřezkoumal a nepřezkoumal, zda je tento návrh v souladu s předepsanými podklady. Stavební úřad dokonce stavbu nesprávně posoudil, když ji označil jako „přístavba a stavební úpravy rodinného domu č.p. 230 v P...“, když správně měl stavbu označit jako „Přístavba a přístavba rodinného domu č.p. 230 v P...“. Žalobci poukázali na to, že stavba stavebníků N. zákonným požadavkům na výstavbu neodpovídá a při stavbě nebyla ani dodržena schválená projektová dokumentace. Z důvodů těchto nedostatků ve svém důsledku dochází k zásahu do práv žalobců, kdy tímto je nejen zasahováno do jejich soukromí, ale dochází i ke škodám na jejich majetku, přičemž jejich výtky se týkaly jak provedení komína, které je provedeno zcela neodborně v rozporu s požadavky na výstavbu, kdy tímto způsobem dochází k poškozování majetku žalobců, stejně tak pokud jde o provedení drenáže, kdy odkázali na odborný posudek č. 3104 zpracovaný Ing. R. Ž., když stavební úřad ani žalovaný se dle názoru žalobců s jejich námitkami dostatečně nevypořádali, stejně tak pokud jde o provedení garáže, když požadovali tloušťku zdi 45 cm a provedení dilatace. Podrobně tyto své námitky rozvedly a domáhaly se toho, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného č.j. KUZL 44717/2007 ze dne 25.6.2007 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.

Z citovaného spisu pak bylo zjištěno, že Krajský soud v Brně pod č.j. 30Ca 237/2007-36 ze dne 23.10.2009 rozhodl tak, že rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 25.6.2011, č.j. KUZL 44717/2007 ÚP-Zi zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V odůvodnění rozsudku uvedeno, že krajský soud v rozsahu žalobních bodů přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. O žalobě soud rozhodl rozsudkem bez jednání, neboť shledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.r.s.).

Uvedeno, že předně soud shledal důvodnou žalobní námitku týkající se řádného nevypořádání se žalovaného s odvolacími námitkami. Žalovaný jako odvolací orgán

v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí k odvolacím námitkám označeným v odvolání ze dne 19.3.2007 body 1 – 3 (námitky se týkaly drenáže, dilatace, provedení zdi v garáži) toliko stroze konstatoval, že se jimi zabýval stavební úřad v odvoláním napadeném rozhodnutí a žalovaný se s názorem stavebního úřadu plně ztotožňuje, takové zdůvodnění však popírá smysl samotného odvolacího řízení, neboť žalovaný by sám měl tvůrčím způsobem zaujmout konkrétní a přezkoumatelný postoj k jednotlivým odvolacím námitkám. Postup žalovaného je v rozporu s § 59 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, a též v rozporu se základními pravidly řízení vymezenými § 3 správního řádu. Zejména v rozporu s § 3 odst. 2 větou první správního řádu, podle kterého jsou správní orgány povinny postupovat v řízení v úzké součinnosti s občany a organizacemi a dát jim vždy příležitost, aby mohly svá práva a zájmy účinně hájit, zejména se vyjádřit k podkladu rozhodnutí a uplatnit své návrhy. Dále v rozporu s § 3 odst. 4 správního řádu, podle kterého rozhodnutí správního orgánu musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Řízení je třeba vést tak, aby posilovalo důvěru občanů ve správnost rozhodování, aby přijatá rozhodnutí byla přesvědčivá a vedla občany a organizace k dobrovolnému plnění jejich povinností. Strohé zdůvodnění rozhodnutí žalovaného proto není přesvědčivé a ani zárukou spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci.

V odůvodnění pak dále uvedeno, že ohledně žalobní námitky týkající se drenáže soud uvádí, že žalobci předložili stavebnímu úřadu odborný posudek č. 31/04 zpracovaný autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby Ing. R. Ž. Stavební úřad jej zmínil v odůvodnění rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 15.3.2007, ve kterém však uvedl na str. 6 požadavku na zachování drenáže a původní kontrolní jímky, že respektoval technické řešení popsané v projektové dokumentaci stavby vypracované oprávněnou osobou (viz podmínka č. 10 jeho rozhodnutí, neboť větev drenážního systému začínající ve snížené části kotelny sousedního domu čp. 229 v P. a dále jdoucí přes sousední pozemky p.č. 902 neplní (vzhledem ke svému umístění) funkci odvodnění pozemku od rodinného domu čp. 229, naopak při deštích a zvýšené hladině podzemních vod způsobuje zpětné zatékání vody. Dále dodal, že zpracovatel předložené projektové dokumentace odpovědný za navržené řešení v této věci rovněž vycházel ze znalostí místních poměrů na stavbě a nepovažoval za nutnost provést na stávající drenáži kontrolní jímku. Stavební úřad a ani žalovaný se ovšem nijak nevypořádali se závěry odborného posudku Ing. Ž., které byly zcela opačné, tj. Ing. Ž. považoval za zcela nezbytné zachovat trasu a funkci stávající drenáže, včetně obnovení funkce kontrolní kalové jímky (viz str. 7 odborného posudku ze dne 10.6.2004). Ing. Ž. v posudku též uvádí, že ke shora uvedeným závěrům dospěl mimo jiné na základě průzkumu na místě samém dne 1.6.2004. Za situace, kdy má stavební úřad v řízení doloženy dvě protichůdná odborná posouzení, je na něm odstranit přezkoumatelným způsobem rozporu mezi nimi (§ 47 odst. 3 správního řádu). K tomu v dané věci nedošlo a toto pochybení nebylo odstraněno ani ze strany odvolacího orgánu.

Vzhledem ke shora zjištěným procesním vadám se soud dalšími žalobními body nezabýval a rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.r.s.).

Vzhledem ke zjištěným procesním vadám soud považoval za předčasné doplňovat dokazování důkazy navrženými v žalobě, proto neprovedl žalobcem navržené důkazy, tj. nevyslechl svědkyni I. Ch. a neustanovil znalce za účelem zpracování znaleckého posudku ohledně žalobcem navržených stavebně technických otázek.

Na základě tohoto zrušujícího rozsudku Krajského soudu v Brně pak žalovaný vydal 31.8.2010 pod č.j. KUZL 60213/2010, sp.zn. KUSP 55740/2010 ÚP-Zi rozhodnutí, kdy přezkoumal Rozhodnutí odboru územního plánování a stavebního řízení Městského úřadu Holešov (dále jen „stavební úřad“) vydané dne 15.3.2007 pod č.j.: SŘ/19708/2004/Sk, a rozhodl, že odvolání zamítá a rozhodnutí stavebního úřadu potvrzuje.

V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že po prostudování podkladových materiálů dospěl k závěru, že rozhodnutí stavebního úřadu bylo vydáno v souladu se zákonem. V řízení stavební úřad na základě předložených podkladů pro rozhodnutí správně posoudil předloženou žádost o vydání dodatečného povolení stavby, věc řádně zvážil, projednal se všemi účastníky řízení a dotčenými orgány státní zprávy, dal jim možnost se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřit a uplatnit jejich námitky či připomínky a v souladu se zákonem rozhodl.

S jednotlivými námitkami uvedenými v odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí se „v novém“ rozhodnutí žalovaný vypořádal následujícím způsobem:

K požadavku týkající se drenáže odvolací orgán uvedl, že touto námitkou se stavební úřad řádně zabýval a vypořádal se s ní tak, že stanovil, že v přístavbě garáže v místě průchodu stávající drenáže vedoucí ze sousedního rodinného domu čp. 229 v P., dále na pozemek parc. č. 902 v k.ú. Prusinovice bude rozebrána podlaha, bude provedeno ukončení této drenáže zaslepením a zatěsněním otvoru do sousedního objektu tak, aby nedocházelo ke zpětnému zatékání dešťových vod drenážním systémem do rodinného domu čp. 229 v P. Provedení těchto prací bude včas oznámeno stavebnímu úřadu, před záhozem výkopu a provedením opravy podlahových konstrukcí bude na místě samém provedena kontrola těsnění otvoru a průchodnost drenážního systému, ke které budou přizváni i vlastníci sousedního objektu. Uvedeno, že odvolací orgán se s názorem stavebního úřadu plně ztotožňuje a ve svém stanovisku, proč tomu tak je, sdělil totéž, co uvádí ve svém písemném vyjádření k žalobě, takže soud by znovu stanovisko žalovaného, jež je uvedeno v rozhodnutí, citoval, což je nadbytečné.

Stejně tak ohledně provedení úplné dilatace mezi přístavbou garáže a domem čp. 229 a tloušťkou zdi, žalovaný odůvodňuje na str. 5, poslední odstavec a str. 6, přičemž ve svém písemném vyjádření k žalobě své stanovisko cituje z odůvodnění rozhodnutí, takže by bylo nadbytečné citaci provádět znovu, a rovněž tak odůvodnění týkající se komínového tělesa, jež žalobcové požadují provést mimo styk se zdivem jejich domu čp. 229.

V závěru rozhodnutí k námitkám uplatněným F. a I. Ch. dne 11.8.2010, k podkladům pro rozhodnutí žalovaný uvedl, že jak bylo výše odvolacím správním orgánem konstatováno, závěry odborného posudku č. 31/34 z 10.6.2004 (zpracované Ing. Ž.) splněny byly a naopak byly dále doplněny o zaslepení drenáže, vedoucí ke zvýšení ochrany domu čp. 229.

Právní zhodnocení věci soudem

Krajský soud v Brně uvádí, že žalovaný při vydání rozhodnutí dne 31.8.2010 byl zcela jednoznačně vázán právním názorem uvedeným v rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 30Ca 237/2007/36 ze dne 23.10.2009.

Krajský soud v Brně dává za pravdu žalobcům, že ani v tomto „novém“ rozhodnutí se žalovaný důsledně právním názorem uvedeným ve shora citovaném rozsudku Krajského soudu v Brně neřídil. V otázce týkající se drenáže se opětovně nevypořádal se dvěma protichůdnými posouzeními věci a to posouzením uvedeném v projektové dokumentaci z roku 2007 a závěrem posudku Ing. Ž., z roku 2004, když v rozsudku uvedeno, že závěry odborného posudku Ing. Ž. jsou zcela opačné, než uvedeno v projektové dokumentaci, kdy Ing. Ž. považoval za zcela nezbytné zachovat trasu a funkci stávající drenáže **včetně funkce kontrolní kalové jímky**.

Tedy ani v novém rozhodnutí se žalovaný opět nezabývá otázkou nutnosti obnovení funkce kontrolní kalové jímky. Pokud jeho stanovisko je rozdílné, tedy, že obnovení funkce kontrolní kalové jímky není potřebné, je toto nutné řádným a srozumitelným způsobem v odůvodnění rozhodnutí žalovaného uvést. To se však doposud nestalo, přestože na nutnost obnovení funkce kontrolní kalové jímky předchozí vlastníci domu čp. 229 i vlastníci nynější poukazují, a to ve všech svých podáních.

Soud zdůrazňuje, že pokud žalovaný dospěl k opačnému závěru ohledně obnovení funkce kontrolní kalové jímky, je potřeba se řádným způsobem s tímto vypořádat v jeho rozhodnutí.

Krajský soud v Brně pak uvádí, že žalovaný se zatím přezkoumatelným způsobem nevypořádal ani s další námitkou žalobců a i předchozích vlastníků domu čp. 229 a to ohledně požadavku, aby komínové těleso bylo provedeno mimo styk se zdivem domu žalobců, když žalobcové poukazovali na to, a to již od roku 2006, že díky tomu, jak je komínové těleso postaveno, dochází ke znehodnocení stropu žalobců v obytné místnosti jejich domu - kuchyně.

Žalovaný sice s touto námitkou žalobců nesouhlasí, nicméně uvádí pouze, že stavebníky navržené technické řešení stavby včetně komínového tělesa je v souladu s veřejnými zájmy, požadavek nařízení odstranění komínového tělesa nemá oporu v zákoně.

Soud dospěl k závěru, že pokud tedy žalovaný a před ním i stavební úřad zaujali stanovisko, že komínové těleso je postaveno tak, že nemůže poškozovat dům čp. 229 žalobců, musí toto řádným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem zdůvodnit, neboť v případě, že by byl postaven tak, že by poškozoval nemovitost žalobců, rozhodně by taková stavba nemohla být v souladu s veřejným zájmem a tedy platnými právními předpisy.

Podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení.

V daném případě bylo tedy zjištěno, že rozhodnutí žalovaného ze dne 31.8.2010 je opět rozhodnutím nezákonným, když žalovaný nerespektoval názor uvedený v rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 30Ca 237/2007-35, tzn., že jeho rozhodnutí je znovu nesrozumitelné a tato nesrozumitelnost spočívá v nedostatku odůvodnění rozhodnutí. Soud proto zrušil uvedené rozhodnutí žalovaného, v souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s., věc současně vrací k dalšímu řízení žalovanému a s odkazem na ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. zavazuje správní orgán právním názorem, kterým je v dalším řízení žalovaný vázán, a to názorem, že rozhodnutí žalovaného musí být, pokud žalovaný setrvá na svém stanovisku ohledně drenáže, zejména ve vztahu obnovení či neobnovení funkce kontrolní kalové jímky a dále ohledně stavby komínového tělesa přezkoumatelným a srozumitelným způsobem zdůvodněno tak, aby se v tomto směru žalovaný řádně vypořádal s námitkami žalobců a nové rozhodnutí bylo zcela srozumitelné jak pro účastníky řízení, tak i pro soud.

Pokud pak jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.

Ve věci měli úspěch žalobcové, náleží jim proto náhrada nákladů řízení a to zaplacený soudní poplatek 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení advokátem Mgr. Jaroslavem Jurášem, kdy v jeho případě se jedná o odměnu za zastupování dvou žalobců, kdy u jednoho z žalobců je odměna v plné výši, tj. 2.100,- za jeden úkon právní pomoci a druhém případě se jedná o částku 1.680,- Kč, neboť za úkon je odměna snížena o 20 % dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., § 12 odst. 4, tedy jedná se o odměnu advokáta 2x 2.100,- Kč, 2x 1.680,- Kč dle § 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále pak 2x úhrada hotových výdajů po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 shora uvedené vyhlášky, vše zvýšeno o 20 % DPH, neboť zástupce žalobců předložil doklad o tom, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Celkem se jedná o částku 11.792,- Kč. Tuto částku má povinnost zástupci žalobců neúspěšný žalovaný uhradit ve stanovené lhůtě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. října 2012

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu